

Statsvetenskapliga institutionen

VT2017, STVA22

Handledare: Anders Uhlin

Fi:s politiska strategier

Vilka politiska strategier har Fi i Malmös kommunfullmäktige?

Författarna: Aria Rezai & Ehsan Rezai

Abstrakt

Denna uppsats är en undersökning som syftar till att utreda Fi:s politiska strategier när de möter kritiken från de etablerade partierna i Malmös kommunfullmäktige. I uppsatsen förklaras kort om Feministiskt Initiativets (Fi) politiska partiprogram i Malmö stad under det senaste året. Utifrån tidigare/empiriska forskningar, kring kvinnoorganisationer, kommer denna undersökning att visa hur Fi:s politiska strategier har varit på den kommunalpolitiska nivån. Vi har använt oss av en fallstudie som vår metod. Vår metod utgår från intervjuer, politiska debatter och Fi:s partiprogram. Vi har intervjuat Fi:s politiker angående deras politiska strategier och hur de bemöter sina motståndare. Deras politiska frågor är avvikande från andra partier och detta väckte allmänhetens intresse, hävdar Fi. Fi anser att de har en bättre politik och deras politik påverkar Malmös politik på ett mer jämställt sätt. Fi påstår sig att de har påverkat de etablerade partiernas prioriteringar i frågor om jämställdhet och feminism. Efter att ha intervjuat Fi:s politiker syntes tydliga kopplingar mellan Fi:s politik och PSO-teorin. Position, Saliency And Ownership Teori (PSO-teori) handlar om de strategierna som de etablerade partierna och det nya partiet använder mot varandra. Slutligen kom vi fram till att Fi:s politiska strategier utgår från ett intersektionellt feministiskt perspektiv och mänskliga rättigheter.

Nyckelord:

Feminism, politiska strategier, PSO-teorin, Malmös kommunfullmäktige, jämställdhet.

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
2. Syfte	1
2.1 Frågeställning	2
3. Tidigare forskning	2
3.1 Forskning om kvinnoorganisationer	2
3.2 Fi:s politiska strategier i Simrishamn	3
4. Teori	5
4.1. Avvisningsstrategin	6
4.2. Den konvergerande strategin	7
4.3. Den divergerande strategin	7
5. Metod och material	8
5.1 Material	9
6. Analys	9
6.1. Debatt	10
6.2. Intervju	14
7. En feministisk kommunpolitik i Malmö stad	17
7.1. Invånare demokrati	17
7.2. HBTQ	18
7.3. Kroppsligt integrering och sexualitet	19
7.4. Antirasism	20
8. Slutsats	21
9. Referens	23
9.1. Bilaga	24

1. Inledning

Det feministiska fenomenet har haft en framgångsrik utveckling som började i slutet av 1900 talet. I slutet av 1900 talet förklarade sig de flesta svenska politiska partierna, från vänster till mitten, och även vissa högerpartier, som feministiska partier. Med en feministisk politik försökte de flesta partierna att bilda en positiv laddning i sin politik, för en mer rättvisare och jämlikare politik (Gemzöe 2015: 14).

I april 2004 grundades en ideell förening av ett 40-tals kvinnor. Denna ideella förening kallade sig för Feministiskt Initiativ (förkortas även med Fi). Gudrun Schyman har varit en av dessa 40-tals kvinnor, hon har varit med sedan starten och numera är hon en viktig huvudroll i föreningen. Fi har feminismen som sitt ideologiska underlag. Utifrån en feministisk ideologi anser Fi att politiken ska utgå från ett jämställt perspektiv. Med detta menas att alla ska behandlas lika oavsett sitt kön, hudfärg, etnicitet, identitet och så vidare. Fi arbetar bland annat för kvinnors rättigheter och strävar efter att kvinnor inte ska vara underställda av män i samhället (Schmidt och Melander 2016).

Fi har en stor verksamhet i Malmö stad som bedrivs av medlemmar. Medlemmarna organiserar sig i utskott, arbetsgrupper och medlemsgrupper. Fi:s verksamhet i Malmö stad är en kommunförening som i sin tur är en regional sektion i Skåne kommun. Fi i Malmö stad arbetar på samma sätt som Fi i övriga kommuner. Det vill säga, Fi i Malmö arbetar i enlighet med samma politiska strategier, stadga och plattform som Feministiskt Initiativ i Stockholm stad (Fimalmo 2016).

2. Syfte

Vår uppsats syftar till att ta reda på de politiska strategierna som Fi har i Malmös kommunfullmäktige när de bemöter kritiken från etablerade partier. Vad som har hindrat Fi att föra fram sin politik i Malmö stad, kommer också att undersökas. Detta görs i samband med de politiska strategierna som Fi utförde i Malmös kommunfullmäktige under det senaste året, dvs 2016. I undersökningen förklarar också hur Fi ser på sin politiska framtid och vad som Fi vill göra i Malmö stad utifrån sina politiska strategier. Via intervjuer kommer Fi:s politiker att svara på frågor som handlar om deras politiska strategier i Malmös kommunfullmäktige. Intervjun hjälper oss att förstå hur Fi:s inställning och politik i Malmös kommunfullmäktige ser ut.

Intervjufrågorna handlar också om problem eller hinder som Fi:s politiska strategier möter av sina motståndare i Malmös kommunfullmäktige.

2.1. Frågeställning

Hedvall (2011) beskriver om svårigheter som kvinnor har haft innan de fick rösträtt. Hon beskriver om vilka som arbetade mot och för kvinnors rösträtt och anledningar för att det tog 100 år tills kvinnor fick rösträtt (Hedvall 2011). Det tog lång tid för kvinnor att få sina politiska rättigheter, därför kan det också vara rimligt att Fi i fortsättningen möts av svårigheter som kan hindra deras politik. Historien har visat att kvinnor alltid haft svårt att utan motståndskraft påverka i politiken. De stora partierna i Sverige domineras av manliga ledare och Fi:s endas utväg är att bilda koalitioner med dessa partier för att kunna öka sin politiska agenda.

Utifrån denna bakgrund väcks följande frågeställning:

Vad är Fi:s politiska strategier när de möter kritiken från de etablerade partierna i Malmös kommunfullmäktige?

3. Tidigare forskning

Ett bra sätt för att komma igång med sina studier är att ta hänsyn till tidigare forskningar som gjordes i samma område. Detta hjälper forskaren att få en uppfattning om andras resultat och slutsatser. I följande stycket presenteras en tidigare forskning kring Fi och Fi:s politiska strategier i Simrishamn.

3.1. Forskning om kvinnoorganisationer

I det följandet presenteras en studie om kvinnoorganisationers politiska strategier, dvs. hur kvinnoorganisationer driver fram sin politik. Denna studie visar oss vilka politiska strategier kvinnoorganisationer använder sig av för att utveckla sitt politiska partiprogram. Studien beskriver hur kvinnoorganisationer arbetar kring olika samhällsfrågor och dess effekter på förhållandet mellan män och kvinnor. Vidare får vi reda på hur kvinnoorganisationers politik har kunnat vinna framgångar i samhället. Studien tydliggör de politiska strategierna som

kvinnorganisationer använder sig mot de etablerade partierna. Samtidigt får vi en översiktlig information om hur ett parti som mest driver fram kvinnofrågor bildas, får maktpositioner och bemöter kritiken från sina motståndare i den politiska sfären.

3.2. Fi:s politiska strategier i Simrishamn

Maud Eduard (2016), som är en statsvetare, har gjort forskning om Fi och deras politiska partiprogram. Eduard berättar i sin bok, *Feminism som partipolitik*, vilken politik Fi tillämpade för att locka väljarnas uppmärksamhet i Simrishamns kommun. Hon behandlar även frågan om hur Fi möter sina motståndare som hävdar att Fi:s politik är onödig, orealistisk, oansvarig och elitistisk (Eduard 2016: 9).

Fi:s politik för att utöka sitt inflytande utgår från att förändra sitt lokalparti politik i kommuner som de fick minst röster. Fi vill synliggöra sin politik i samband med de vanliga maktstrukturerna. Fi:s politik är att fokusera på individens ansvar och de nyliberala marknadsorienterade av politiska strömningar (Eduard 2016: 13). Eduard har analyserat hur Fi lyckades förverkliga sin politik i Simrishamns kommun. Fi har granskat sitt handlingsutrymme i den politiska kampen, de har anpassat sin politik efter vad som ger Fi fler röster (Eduard 2016: 14).

Fi:s politiska strategier i Simrishamn utgick från att stå utanför den traditionella höger-vänster politiken. Deras politiska mål var att granska samhällsfrågor utifrån ett feministiskt perspektiv (Eduard 2016:16). Fi i sitt politiska partiprogram anser en jämlik makrofördelning och resursfördelning som en möjlighet för att uppnå sina politiska mål (Eduard 2016: 41). Eduard anser dessa politiska mål som ett brett politiskt begrepp som sammanfattar olika gemensamma problem. Eduard menar att Fi:s politik riktar sig mot en jämnad velfärd, det vill säga, resultaten av Fi:s politik gynnar alla och inte bara kvinnor (Eduard 2016: 42). Detta kan instämma med den konvergerande strategimodellen. Enligt den konvergerande strategimodellen försöker de etablerade partierna ta ifrån sakfrågan från det nya partiet och hävdar att de driver samma politisk sakfråga (Meguid 2008). Fi vill genom sitt politiska partiprogram visa väljarna att deras politiska strategier inte är samma som de etablerade partierna och att de är det enda partiet som driver feministiska sakfrågor.

Inom Fi:s partiprogram prioriterar Fi jämställdhetsfrågor i sin politik. För att Fi ska nå sina politiska mål är de tvungna att jobba med andra partier som sitter i kommunfullmäktigen. De

har valt att samarbeta med majoriteten i kommunfullmäktige, dvs. socialdemokraterna, vänsterparti och miljöparti. Trots att Fi är tvungen att samarbeta med majoriteten kan de ändå driva sin egen politik. Exempelvis har Fi ett eget budgetförslag som syftar att förbättra jämställdhet på den kommunala nivån (Eduard 2016: 20). Fi anser att den tidigare jämställdhetspolitiken fungerade dåligt. Fi anser att jämställdhetspolitiken har varit oklart, jämställdhetspolitiken ska förtydligas så att kommunerna vet vilken lag de ska ta hänsyn till för att lösa problemet inför jämställdhetsfrågor (Eduard 2016: 26). Fi:s jämställdhetspolitiska strategi siktar till att förbättra maktstrukturer som begränsar och styr medborgarnas liv samt att kunna kritisera normer. Fi:s jämställdhetspolitiska strategi handlar om att uppnå de internationella jämställdhetsplaner/mål. Det vill säga jämlika ekonomiska, sociala och politiska friheter mellan män och kvinnor (Eduard 2016: 102). Sammanfattningsvis vill Fi ständigt problematisera de partistrategiska perspektiven som domineras och bedrivs av det traditionella politiska arbetet (Eduard 2016: 128).

En del av Fi:s politiska strategier i kommunfullmäktigen är att delta i debatter som rör medborgarförslag, kommunrevisionen, budget, lönepolitik och jämställdhetsfrågor, skriver Eduard. Syftet att delta i dessa debatter är att Fi vill visa sitt parti som ett aktivt parti i kommunfullmäktigen (Eduard 2016: 32).

Eduard skriver om två år mandatperiod och motioner som Fi har lagt i kommunfullmäktigen i Simrishamn. Nio stycken av alla motioner handlade om jämställdhetsfrågor och de övriga gällde tex. om kommunens energiplan, ett bostadsförsörjningsprogram, omställningen av fiskerinäringen, en effektivare fastighetsförvaltning samt en ökad demokratiprocess för föräldrar och föräldrar med barn i grundskolan (Eduard 2016: 80).

Gudrun Schyman, Fi:s partiledare, lägger motioner i Simrishamns kommun som syftar till att alla anställda ska erbjudas heltid, med deltids som en möjlighet. Fi:s motion avslogs från kommunledningskontor. Fi:s politik för att bemöta kritiken och motståndet, som exempelvis i sådan motion, är att hänvisa kritikerna till internationella lagar som mänskliga rättigheter (Eduard 2016:27ff). Dessa motioner kan även framhäva vilken politik Fi står för och lockar väljarnas intresse (Eduard 2016: 60f). Detta avslag från de flesta etablerade partierna kan kopplas till den avvisningsstrategin. Enligt den avvisningsstrategin (Meguid 2008) anser de etablerade partierna att sakfrågan från Fi inte är viktig och att de förbiser sakfrågan som Fi har som sin huvudfråga. Fi:s strategi för att bemöta kritiken är att hänvisa de etablerade partierna till mänskliga rättigheter. Fi anser att deras motion utgick från mänskliga rättigheter och därför kan de etablerade partierna inte avvisa motionen.

Fi:s politiska strategier utgår också från att ändra beslutsfasen i kommunstyrelse, Fi:s förslag på ändringen handlar om att alla partier får vara med i kommunstyrelsens arbetsutskott. Målet med detta politiska förslag är att öka genomsynligheten i det politiska beslutsfattandet. Fi betraktar kommunstyrelsens arbetsutskott som ett stängt rum där partiöverskridande kompromisser riskerar att stödja varandra, därför strävar Fi efter att lägga ner kommunstyrelsens arbetsutskott (Eduard 2016: 109).

Eduard beskriver om Fi:s politik inför valen 2010 i Simrishamn. Fi uttalade i sin valkampanj om vilka politiska mål de skulle följa. Fi:s politiska mål var att minska könsdiskriminering, rasism och homofobi. Fi med utgångspunkten i mänskliga rättigheter, antidiskriminering och globala solidaritet ville forma en hållbar politik som motarbetade rasism. Fi:s mål för att öka antal röster var att kontakta väljarna och skapa en verbal dialog med dem. Fi ville att ingen skulle känna sig rädd för att höja sin röst. Fi:s politik inför valet 2010 var att ta in de unga kvinnorna som lämnade de etablerade partierna på grund av sitt missnöje (Eduard 2016: 106). Fi vill att rösträttsåldern sänks till 16 år, anledningen är att de anser att många unga kvinnor är intresserade av deras politik samt att unga kvinnors initiativ behövs finnas i politiken (Eduard 2016: 107).

Denna forskning visar att Fi i Simrishamn bemöts av samma kritik som Fi i Malmö möter när de är på politiska debatter. De etablerade partierna i Simrishamn avvisar ofta Fi:s politiska sakfrågor. Eduards forskning visar att Fi:s strategier, för att bemöta avvisningen från de etablerade partierna, är att förhålla sig till de mänskliga rättigheter och internationella lagar. Med hjälp av mänskliga rättigheter och internationella lagar kan Fi i Simrishamn bemöta kritiken från de etablerade partierna, detta är samma strategier som Fi i Malmö utgår ifrån när de möter sina motståndare i Malmös kommunfullmäktige.

4. Teori

PSO-teori används (Position, salience and ownership theory) som teorin i uppsatsen. PSO-teori handlar om de strategierna som de nya och etablerade partierna kan använda sig mot varandra för att påverka väljarstödet för sitt parti. PSO-teorin riktar sig till att förklara de strategiska strategierna som uppkommer när ett nytt parti vill etablera sig, och hur de etablerade partierna reagerar de nya partiets politiska sakfrågor i politiska debatt. De nya partierna, genom sina

politiska strategier, vill påverka väljarnas syn på vem som äger den nya politiska sakfrågan. PSO-teori används även i intervjun med Fi:s politiker för att förstå hur Fi:s politiska position påverkas eller hindras av andra partier i Malmös kommunfullmäktige. Dessutom kan denna teori tydliggöra vad de nya partierna använder för strategier för att bemöta de etablerade partiernas strategier. De nya partiernas strategier, för att bemöta kritiken från de etablerade partierna, är att förhålla sig till sin sakfråga. De nya partiernas strategier blir att begränsa sig till en eller några få politiska sakfrågor som de andra partier inte har fokuserat sig på. Just på grund av denna anledning kan nya partier bli populära för en viss grupp av väljare och vinna väljarnas intresse. Nya forskningar visar att nya partier som kommer med nya politiska strategier kan anpassa sig till den institutionella och politiska miljön som de framträder i. Nya partier framträder sig i politiska sakfrågor som har blivit försummade inom de etablerade partierna men väljarna har efterfrågat sig länge för dessa frågor. Genom att visa de etablerade partierna att deras sakfrågor har fått mycket uppmärksamhet från väljarna och därmed uppfattas som relevant för väljarna kan de nya partierna utmana de etablerade partierna (Meguid, 2008).

Meguid (2008) tar upp 3 olika strategier i sin PSO-teori, avvisning, konvergerande och divergerande strategin som de etablerade partierna kan använda sig mot nya partier. Med avvisningsstrategin menar Meguid att de etablerade partierna vill röra sig mot den politiska sakfrågan som det nya partiet bedriver. De andra strategierna i PSO-teorin, det vill säga den konvergerande och divergerande strategin, syftar till att minska det nya partiets unika position i sakfrågan (Meguid, 2008).

4.1. Avvisningsstrategin

Denna strategi används när de etablerade partierna anser att sakfrågan inte är viktig eller att de inte har möjlighet att angripa sakfrågan. De etablerade partiernas strategi blir att ignorera sakfrågan som det nya partiet har som sin huvudfråga. I sådana fall blir utmaningen för det nya partiet att bemöta kritiken och avvisningen från de etablerade partierna. Det nya partiet möter utmaningen genom att ge en signal till de etablerade partierna att sakfrågan har någon betydelse och har fått mycket uppmärksamhet hos väljarna. Med detta kan det sammanfattas att strategin från de nya partierna blir att hänvisa de etablerade partierna till väljarnas intresse eftersom de inser att deras sakfråga har väckt väljarnas uppmärksamhet. Om det nya partiet lyckas med denna utmaningen kommer detta att leda till att det nya partiet får större väljarstödet och konkurrenten med etablerade partier förstärks (Meguid, 2008).

4.2. Den konvergerande strategin

Denna strategi inom PSO-teorin är motsatsen till avvísingsstrategin och innebär att de etablerade partierna väljer att möta utmaningen, det vill säga sakfrågan från det nya partiet ignoreras inte längre. De etablerade partiernas strategi i denna utmaning blir att försöka neutralisera det nya partiets framgångar. Genom att ta bort nya partiets position som ägare av sakfrågan och påstå att de har bedrivit samma politiska strategier och sakfrågor som det nya partiet bedriver. Enligt den konvergerande strategin blir strategin för det nya partiet att visa väljarna att deras sakfrågor är viktiga eftersom de etablerade partierna erkänner att de bedriver samma politiska sakfrågor. Strategin för det nya partiet blir att utnyttja erkännande av de etablerade partierna för att visa väljarna att deras politiska sakfråga har kunnat visa starka betydelse och ändrade de etablerade partiernas position på politiska debatter. Enligt PSO-teorin som Meguid beskriver uppstår då ett val för väljarna. Väljarna får i sådana fall två partier eller flera partier att välja på. Väljarna väljer de redan etablerade partierna eftersom väljarna ideologiskt står närmare till dem. Men om väljarna inte väljer de etablerade partierna kan de etablerade partierna misslyckas, vilket leder till att stödet till det nya partiet ökar och det nya partiet blir ägare av sakfrågan (Meguid, 2008).

4.3. Den divergerande strategin

Den divergerande strategin uppstår när det nya partiets politiska sakfrågor är omöjliga att möta och att de etablerade partierna inte kan konkurrera med det nya partiets politiska sakfrågor. I sådana fall bygger det nya partiets strategier på att visa sig som enda ägare av sakfrågan när de etablerade partierna inte kan visa motstånd mot deras sakfråga. Med andra ord menas att det nya partiets sakfrågor inte möts eller kan besvaras av de etablerade partierna. De etablerade partierna tar istället en motsatt position. Det nya partiets strategi blir att övertyga väljarna att de är det enda partiet som kan förverkliga väljarnas önskemål eftersom ingen av de etablerade partierna driver en liknande politik. Konsekvensen för de etablerade partierna blir att det nya partiet utan motstånd blir ägare av sakfrågan, vilket senare leder till att väljarna ser det nya partiet som enda ägare av sakfrågan (Meguid, 2008).

5. Metod och material

Fallstudie är vår forskningsmetod som har avsikten att utreda Fi:s politiska strategier i Malmö kommunfullmäktige. En fallstudie är en forskningsmetod som syftar till att ge djupgående kunskaper om det man undersöker. Resultatet utgår från det som har undersökts (Esaiasson 2012: 109ff). I denna studie är fallet Fi:s politiska strategier i Malmö kommunfullmäktige. Fallstudiemetoden är baserad på en intervju, politiska debatter och Fi:s politiska partiprogram. För att uppnå den bästa informationen som kan svara på Fi:s politiska strategier, används intervjuer och politiska debatter som uppsatsens metod. Intervjun görs genom ett gruppmöte med tre av Fi:s aktiva politiker i Malmö stad. Deras egna upplevelser och berättelser om Fi:s partiprogram och politiska strategier, under senaste året som har gått, kan ge oss en klar bild på hur Fi:s politiska strategier har varit i Malmös kommunfullmäktige. Enligt Svend Brinkmann och Steinar Kvale (2014) kallas denna typ av intervju för den kvalitativa intervjun. Denna modell är passande i uppsatsen eftersom den syftar till att förstå politiken från undersökningspersonernas perspektiv, den skapar mening utifrån politikernas erfarenheter (Brinkmann och Kvale 2014: 17).

Enligt Brinkmann och Kvale bör forskaren ta hänsyn till de konsekvenserna som kan drabba intervjupersonerna vid publicering av deras namn (Brinkmann och Kvale 2014: 105). Med detta menas, om deras namn publiceras i uppsatsen har dessa personer inte möjlighet att försvara sig och konsekvenserna kan bli att de får kritik från läsarna och deras namn ställs inför partiets ansvar. Därför har det tagits hänsyn till att inte nämna deras namn i vår uppsats. Intervjufrågorna handlar om de allmänna strategierna som Fi har i Malmö och därför spelade inte stor roll om svaren kom från en Fi:s politiker eller Fi:s kansli i Malmö. Svaren på alla våra intervjufrågor utgår från Fi:s partiprogram i Malmös kommunfullmäktige, hävdade intervjupersonerna/ Fi:s politiker.

Intervjufrågorna uppdelades efter tre teman: Fi:s politiska strategier, genomförd politik, och Fi:s motstånd. Tanken bakom detta tema var att intervjufrågorna skulle kopplas till PSO-teorin och frågeställningen. Enligt Esaiasson (Esaiasson 2012: 265) underlättas intervjun om intervjupersonerna känner sig bekväma under intervjun, just därför valdes att börja intervjun med en kort presentation av oss och vår uppsatsidé. Därefter var det intervjupersonerna som började berätta om sig själva och sitt parti. Detta ledde till att intervjun kändes mer naturligt och därefter kunde olika frågor ställas.

Slutsatsen som kommer att presenteras i slutet kommer då vara baserad på vår metod, det vill säga baserad på en intervju av huvudkaraktärer inom Fi, politiska debatter och även på Fi:s partiprogram i Malmös kommunfullmäktige. Dock är slutsatsen endast rätt med Fi:s politik i Malmös kommunfullmäktige eftersom slutsatsen endast utgår från Fi:s politiska strategier i Malmös kommunfullmäktige.

5.1 Materia

Kurslitteratur och webbsidor som handlar om Fi och Fi:s partiprogram är våra material. Med hjälp av statsvetenskapliga kurslitteratur och trovärdiga webbsidor nås den relevanta informationen om Fi:s politiska strategier och partiprogram i Malmös kommunfullmäktige. De mesta av materialen är primära material eftersom materialen hämtas från själva författarna eller politiker som vi kontaktar. Intervjun som gjordes med Fi:s politiska är ett exempel på de primära materialen eftersom informationerna hämtades direkt från intervjupersonerna. De övriga materialen är sekundära material eftersom de är empiriska material och hämtas från tidigare studier eller forskning. Ett exempel på de sekundära materialen är materialen som hämtades från forskaren Maud Eduard, hon forskade Fi:s strategier i Simrishamns kommun.

6. Analys

Syftet bakom detta kapitel är att analysera Fi:s strategier när de möter de etablerade partierna. I första delen av detta kapitel beskrivs den debatten som Fi har varit med de etablerade partierna i Malmös kommunfullmäktige. I debatten förklaras de strategierna som Fi använder sig av när de möter de etablerade partierna. I andra delen av detta kapitel presenteras den utförande intervjun som gjordes med Fi:s politiker. Med hjälp av intervjun kan analysen få en ytterligare vinkel på vad Fi:s strategier handlar om när de möter sina motståndare. I sista delen förklaras några av Fi:s 16 strategier som Fi har i sitt partiprogram för Malmö stad. Tanken bakom denna del är att hitta och förstå koppling mellan Fi:s politiska strategier och PSO-teorin.

6.1. Debatt

Debatten följdes via en online länk som finns tillgänglig för allmänheten på Malmös webbsida (VideoMalmo 2017). Syftet är att förstå de motstånden och kritiken som Fi möter när de debatterar eller lägger motioner på politiska debatt i Malmös kommunfullmäktige. Dessutom observeras de strategierna som Fi utgår ifrån när de bemöter kritik från de etablerade partierna.

Den 26e maj 2016 pågick en politisk debatt i Malmös kommunfullmäktige, där Fi la ut sin första motion om rätten till information i enlighet med 3 kap 1§ Socialtjänstlagen (SoL) för EU-medborgare som befinner sig i Malmö. Syftet bakom denna motion var att Malmö stad i fortsättningen ska, utifrån 3 kap 1§ SoL, hjälpa EU-medborgarna med ekonomiskt stöd och även erbjuda dem bostäder (VideoMalmo 2017).

Som första replik på denna motion började Carina Nilsson (S) genom att avvisa Fi:s motion, Nilssons strategier i detta utgick från den avvisningstrategin. Hon hävdade att redan idag finns en handlingsplan där Malmö stad erbjuder möjligheter, bland annat en evakueringsboende, för EU-medborgarna som behöver ett ställe där de under vintern kan sova i. Det andra stödet som Malmö stad erbjuder EU-medborgarna, enligt Nilsson, är Crossroad verksamheten. På Crossroad verksamheten kan EU-medborgarna få tillgång till mat och hjälp med kroppshygienen, menade Nilsson. När det gällde information om deras rättigheter hävdade Nilsson att på Crossroad verksamhet kan EU-medborgarna få gratis information av kompetenta personal som jobbar där, på så sätt motargumenterade Nilsson på Fi:s motion. Nilsson ansåg att Fi:s motion saknade en korrekt mening och på grund av detta avsåg hon motionen (VideoMalmo 2017).

Fi:s representant, Lisa Rydje, besvarade Nilssons replik genom att hänvisa henne till den 3e kapitel paragraf 1–4 av socialtjänstlagen (Sol). Rydjes strategi mot Nilssons kritik utgick från Sol, hon refererade till denna lag att:

“1 § Till socialnämndens uppgifter hör att

- göra sig väl förtrogen med levnadsförhållandena i kommunen,

- medverka i samhällsplaneringen och i samarbete med andra samhällsorgan, organisationer, föreningar och enskilda främja goda miljöer i kommunen,
- informera om socialtjänsten i kommunen,
- genom uppsökande verksamhet och på annat sätt främja förutsättningarna för goda levnadsförhållanden,
- svara för omsorg och service, upplysningar, råd, stöd och vård, ekonomisk hjälp och annat bistånd till familjer och enskilda som behöver det...”

Utifrån denna lag baserade Rydje sin strategi för att bemöta Nilssons avvisning. Rydje menade att EU-medborgarna ska ha samma rätt och möjligheter som svenskarna, det vill säga EU-medborgarna ska kunna protestera om sitt missnöje, söka jobb, få trygga bostäder och så vidare. Än idag anser Rydje att EU-medborgarnas rätt tyvärr inte respekteras och detta har pågått länge under lång tid. Mänskliga rättigheter och Sol lagar är universella och därför ska de även gällas för EU-medborgarna. Rydje hävdade vidare att enligt kapitel 2, 12e paragrafen i Sol bör alla som vistas i Sverige behandla på samma sätt som svenska medborgare. På så sätt iaktas de mänskliga rättigheterna som vi har, besvarade Rydje till sin motståndare (VideoMalmo2017).

Jon Roslund (M) var nästa talesperson som yrkade avslag på Fi:s motion. Hans strategi i detta yrkande utgick också från den avvisningstrategin. Han yrkade ett tydligt avslag på denna motion eftersom moderaterna inte befann något vettigt i Fi:s sakfråga. Enligt moderaterna var Fi:s sakfråga inte prioriterad som ett politiskt ämne och därför kunde Roslund direkt avvisa/ignorera Fi:s motion (VideoMalmo2017).

Slutligen svarade Fi att deras strategier i denna motion utgick från mänskliga rättigheter. Med detta försökte Fi att visa för de etablerade partierna att Fi är enda partiet som baserar alla sina politiska strategier på mänskliga rättigheter. Fi:s strategier är därför omöjliga att möta och att de etablerade partierna inte kan konkurrera Fi:s sakfrågor eftersom Fi är enda partiet som äger dessa typer av sakfrågor (VideoMalmo 2017). Utifrån detta uttalande kan det förstås att Fi:s strategier i denna motion har tydliga kopplingar med PSO-teorins divergerande strategi. Fi menar att de etablerade partierna inte har möjligheten att möta Fi:s politik.

Fi:s motion avslutades med att majoriteten av de etablerade partierna, förutom vänsterpartiet, yrkade avslag på Fi:s motion och därför blev resultatet ett nej till Fi:s motion. Fi och Vänsterpartiet var de enda partierna i kommunfullmäktigen som yrkade reservation på denna motion. Vänsterpartiet var det enda partiet som inte ignorerade Fi:s motion eftersom Vänsterpartiets strategi i denna motion var att neutralisera Fi:s framgång angående denna sakfråga. Genom att ta bort Fi:s position som ägare av sakfrågan och försöka påstå att de har bedrivit samma politisk sakfråga som Fi just nu bedriver. Vänsterpartiets reservation gav en fördel för Fi eftersom Fi kunde visa att deras politiska motion var viktig när ett etablerade parti, som Vänsterpartiet, drev samma politik som Fi. Slutligen yrkade Gunilla Ryd (V) reservation på motionen eftersom vänsterpartiet i framtida debatt vill ta upp denna sakfråga (VideoMalmö 2017).

Fi:s andra motion i denna politiska debatt handlade om kommunal anvisning vid avhysning av boplatsen vid Sorgenfris stadsområde i Malmö Stad. Syftet bakom denna motion var att stoppa avvisningen vid avhysning av EU-medborgarnas camping i Malmö Stad. Fi:s motion utgick från att Malmö stad ska erbjuda lämpliga campingplatser med boplatser för EU-medborgarna (VideoMalmö 2017).

Första talesperson som yrkade motstånd mot Fi:s motion var Carina Nilsson (S). Nilsson hävdade att EU-medborgarna som inte har uppehållstillståndsrätt får, enligt svensk lag, inte vistas/campa på svensk mark. Vidare motargumenterade Nilsson att enligt den svenska likhetsprincipen får Malmö stad inte erbjuda boplatser och campingplatser endast för EU-medborgarna, lagen säger att alla är lika och i sådana fall måste det också erbjudas boplatser för övriga världsmedborgare. Detta kräver stora mängder av pengar och Malmö stad har inte ekonomisk råd med detta. Nilssons lösning på detta problem var att avvisa dessa EU-medborgarna till sina hemländer och kräva deras hemländer att sluta diskriminera minoritets folkgrupper, såsom romerna. Med detta menade Nilsson att vissa EU-länder, som Rumänien och Bulgarien, ska dela på sin välfärd rättvisare och avsluta diskriminering av minoritetsgrupper, detta är också EU:s ansvar och initiativ att se till att alla EU-länder följer EU-lagar. Utifrån dessa motargument avvisade Nilsson Fi:s andra motion med ett tydligt avslag. Nilsson strategi mot Fi:s motion utgick från en avvisningstrategi, hon hävdade att Fi:s motion inte var politisk korrekt (VideoMalmö 2017).

På detta motargument väckte Rydje en stark replik, där Rydje påstod att avhysningen av EU-medborgarnas camping inte skedde på ett mänskligt sätt. Rydjes strategi för att bemöta Nilsson utgick från att hänvisa Nilsson till mänskliga rättigheter. Rydje hävdade att dessa människor inte behövde vräkas från sina campingplatser förrän de fick en annan boplats att vistas i och dessutom behövde dessa människor inte vräkas tidigt på morgon vid 04.00 tiden. Rydje hävdade vidare att Fi befann sig i sorg på grund av det uppförandet av svenska myndigheter eftersom EU-medborgarna avhystes utan något skydd eller ett bättre alternativ. På grund av detta påstod Rydje att Malmö stad missbrukade mänskliga rättigheter. Slutligen hävdade Rydje att de yrkade bifall på denna motion (VideoMalmö 2017). Utifrån Rydjes uttalande kan det förstås att Fi:s strategi för att bemöta Nilssons avvisnings strategi baserades på att hänvisa henne till mänskliga rättigheter. Enligt Rydje går det inte att avvisa mänskliga rättigheter och därför är deras sakfråga politisk korrekt.

Momodou Jallow (V) yrkade bifall på Fi:s motion och därefter hävdade han att Vänsterpartiet har bedrivit samma sakfråga. Jallow hävdade att han fann sorg angående avhysningen som skedde mot EU-medborgarnas camping i Malmö stad. Jallows kritik mot de övriga etablerade partierna utgick från att dessa partier slapp sitt mänskliga ansvar genom att bara hänvisa till en viss lagar som gick emot EU-medborgarnas camping. Med detta menade Jallow att inom politiska beslut alltid finns undantag för att rädda människors livsfarliga situationer. Ingen människa, oavsett vilken situation, behöver vara hemlös, menade Jallow. På grund av dessa argument bad Jallow de övriga partierna att se om på sakfrågan och skapa en undantag/möjlighet i svenska lagar angående camping. Med detta avslutade Jallow genom att yrka bifall på reservation av motionen (VideoMalmö 2017). Sammanfattningsvis kan det förstås att Jallows strategi tangerade med den konvergerande strategin, det vill säga Jallow avvisade inte Fi:s motion och istället hävdade han att i denna motion bedriver Vänsterpartiet samma politik som Fi bedriver.

Som ett sista förvar på Fi:s motion hävdade Rydje att Sverige är ett rikt land och har bra resurser för att ta hand om utsatta människor. Därför borde Malmö stad inte avvisa dessa EU-medborgare och istället erbjuda ett ställe där EU-medborgarna kunde bo. Svenska etablerade högerpartier ser sakfrågan utifrån sin vinst och därför är dessa utsatta och fattiga EU-medborgare inte intressanta (VideoMalmö 2017). Fi anser att deras sakfrågor är viktiga eftersom de etablerade partierna, såsom Vänsterpartiet, har erkänt att de bedriver samma

politiska sakfrågor som Fi. Med andra ord kan Fi:s uttalande tolkas som att de inser att deras strategi i denna sakfråga övertygade åtminstone ett parti, Vänsterpartiet, att tänka om på sakfrågan på ett sätt som Fi strävar efter. Denna strategi är något som stämmer överens med den konvergerande strategin.

Denna motion resulterade i att alla partier i Malmös kommunfullmäktige, förutom vänsterpartiet, röstade nej. Fi och vänsterpartiet yrkade reservation på motionen med syftet att denna sakfråga ska återkomma på framtida debatter (VideoMalmö 2017).

6.2. Intervju

I ett möte som skedde den 02/02/2017 intervjuades tre av Fi:s aktiva politiker på Fi:s kansli i Malmö stad. Intervjufrågorna ställdes öppet och svaren besvarades gemensamt av dessa politiker i en gruppkonversation. Därför är alla svar på intervjufrågor opersonliga och utgår från alla dessa tre politiker.

Vår första fråga handlade om vad Fi:s strategier är när de etablerade partierna försöker att påstå att de driver samma politiska sakfrågor för att inte förlora väljarstödet till Fi. Fi:s strategi för att visa väljarna att deras politiska strategier inte är som de etablerade partierna är att nå rätt forum där väljarna rör sig mycket. På så sätt kan väljarna få rätt budskap om Fi:s politik. Enligt Fi nås väljarna genom lättillgängliga medel, exempel på dessa medel är sociala medier och etc. Politiken ska vara tillgänglig så mycket som möjligt genom att göra det slagkraftigt. Fi anser att det politiska språket ska vara enkelt att förstå, alltså att förklara Fi:s politik på ett icke exkluderande sätt. Exempelvis finns på Fi:s webbsida alla Fi:s politiska strategier som lättlästa och även på många olika språk. Fi vill genom statistik visa sina väljare att varför deras politiska strategier ska prioriteras före andra partier. Här menar Fi att genom statistiken kan Fi visa för väljarna att det finns ojämlikheter i Malmö stad och Fi har en jämlikhetspolitik som kommer att förbättra jämlikheten i Malmö stad (Intervju: 2017). Utifrån detta svar kan det förstås att Fi väljer en konvergerande strategi i denna fråga, Fi påstår att de har genom statistik visat väljarna att deras sakfrågor är viktiga och de etablerade partierna har erkänt att de bedriver samma politiska sakfrågor som Fi.

Den andra frågan handlade om hur Fi bemöter de etablerade partierna som betraktar Fi:s politiskt partiprogram som oviktigt. Fi:s politiker hänvisar de etablerade partierna, som betraktar Fi:s politiskt partiprogram som oviktigt, till statistik. Exempelvis kan Fi genom statistiken på jämställdhet visa de etablerade partierna att Fi:s politiska strategier är viktiga. Så länge det finns ojämlikheter mellan män och kvinnor är Fi:s politik viktig. Enligt Fi i Malmö stad har statistiken visat att Fi under senaste decennier har fått mycket stöd från väljarna eftersom väljarna har insett att ojämlikheten har funnits och växt i Malmö stad. Denna statistik har gett Fi väljarstöd, påpekade Fi:s politiker. Fi:s strategi går helt enkelt ut på att hänvisa de etablerade partierna till statistiken och deras politiska strategier som syftar till att eliminera ojämlikheter. Detta anser Fi som en stark argumentation eftersom statistik inte går att förnekas. De etablerade partierna använder sig ofta av en avvisningstrategi. Det vill säga de etablerade partierna, bland annat högerpartierna, avvisar ofta Fi:s politik med det argumentet att Fi:s politiska strategier inte har ett tydligt plan för jämlikhetsfrågan. Enligt Fi:s politiker är Fi:s strategi mot denna typ av avvisning att hänvisa de etablerade partierna till statistik för visa att deras politik är viktig och genomtänkt (Intervju 2017).

I den tredje frågan ställde vi frågan om det finns andra partier i Malmös kommunfullmäktige som betraktar sig som feminister. Fi:s politiker anser att etablerade partierna inte använder samma feministiska strategier som Fi, Fi ser politiska sakfrågor på ett annorlunda sätt jämför med de etablerade partierna. Exempelvis är etablerade partiernas syn på sakfrågor mera liberalistiska och högerkantiga medan Fi har ett divergerande syn på politiska sakfrågor som utgår från ett intersektionellt feministiskt perspektiv. Fi anser att de är det enda partiet som äger de feministiska sakfrågorna, därför kan de etablerade partierna inte konkurrera med Fi i feministiska sakfrågor (Intervju 2017).

Nästan alla partier i Malmös kommunfullmäktige kallar sig som feminister, tack vare Fi kallar sig den nuvarande regeringen för feministisk regering. Detta ser Fi som ett bidrag som Fi har bidragit i den svenska politiken. Men samtidigt inser Fi att andra partier nämner ordet feminist som ett medel för att uppnå sina mål medan i praktiken existerar feministiska insatser inte, hävdade Fi:s politiker. Fi:s politiker hävdade vidare att andra partier har inga bra lösningen för att exempelvis lösa jämlikhetsfrågan, utan de betraktar sig bara som feminister. De etablerade partierna kallar sig för feminister för att vinna flera röster. Fi:s strategi utgår från att upplysa

deras hypokrisis politik och visa väljarna att Fi har den bästa feministiska politiken. Fi:s strategi mot de etablerade partierna är att via statistiskt visa att de etablerade partiernas politik inte har kunnat förbättra ojämlikheten mellan män och kvinnor, därför kan Fi:s politiskt partiprogram vara ett bättre alternativ för att lösa ojämlikheten. Fi har nytt perspektiv på politiska sakfrågor som de redan etablerade partier inte har, Fi har en intersektionell politik som avviker sig från de etablerade partier. Med en intersektionell politik menar Fi att deras politik utgår från allas lika värde, oavsett kön, hudfärg, religion, bakgrund och så vidare. Fi i Malmös kommunfullmäktige kan med hänvisning till Fi:s inflytande i andra kommuner hävda att deras politik har genomförts och gett bra resultat även i andra kommuner. Enligt Fi:s politiker har detta bidragit till att de etablerade partierna anser att Fi:s feministiska sakfrågor är omöjliga att möta och att de etablerade partierna inte kan konkurrera med Fi (Intervju 2017).

Vidare frågade vi Fi:s politiker vad deras strategi är när de etablerade partierna erkänner Fi som ägare av feministiska sakfrågor. Syftet bakom denna fråga var om de etablerade partierna tar avstånd från Fi:s position i feministiska sakfrågor, utifrån en divergerande strategi. Fi:s politiker svarade att de har ett mera utvecklade politik som baseras på ett intersektionellt feministiskt perspektiv, detta ger de etablerade partierna ett starkt motstånd och därför numera inser de etablerade partierna Fi som ägare av feministiska sakfrågor, hävdade Fi:s politiker. De andra partierna har inte en så väl utvecklade intersektionellt feministiskt perspektiv, detta hjälper Fi till att äga den feministiska sakfrågan. Som ett exempel hävdade Fi:s politiker när Fi gav en lösning på transsexuellas problem i Malmös kalla badhus, Fi:s lösning i detta ärende utgick från ett intersektionellt feministiskt perspektiv. Utan Fi:s intersektionella feministiska perspektiv kunde de etablerade partierna inte lösa problemet som transsexuella befann sig i Malmös kalla badhus. Enligt Fi:s politiker har andra partier inte lika intersektionellt feministiskt perspektiv som Fi har (Intervju 2017).

Sista frågan handlade om vilka andra motstånd Fi möter, som har bidragit att osynliggöra Fi:s politiska strategier. Fi:s politikerna hävdade att de etablerade partier inte tar Fi:s politiker på allvar. Fi består mest av unga tjejer och de etablerade partierna ser dessa unga tjejer som oerfarna politiker. Här menade Fi:s politiker att de etablerade partierna försöker hävda att unga tjejer har sämre status än erfarna "vita män". Detta leder till att Fi får det svårt att höja sin röst i Malmös kommunfullmäktige och Fi:s motion ofta avvisas. "De vita män" vill vara i centrum och därför trivs de inte med Fi. Fi:s strategier för att bemöta och också vinna över dessa vita män i Malmös kommunfullmäktige är att vända sig till ungdomar. Fi anser att ungdomar inte

behöver följa vita mäns beslut. Fi i Malmö stad strävar efter att lyfta upp ungas önsknings på de politiska debatter i Malmös kommunfullmäktige eftersom ungas åsikter inom politik inte utgår från vad dessa vita män vill, menade Fi:s politiker (Intervju 2017). Utifrån detta svar förstås att Fi väljer att utmana avvisningen från de etablerade partierna. Fi:s strategi för att utmana de etablerade partierna utgår från att vända sig till ungdomarna. Med hjälp av ungdomarnas stöd kan Fi visa de etablerade partierna missnöjet som finns bland ungdomarna (Intervju 2017).

7. En feministisk kommunpolitik i Malmö stad

Utifrån feministiska politiska strategier vill Fi i Malmö verkställa en jämställd stad som värnar mänskliga rättigheter. Med detta menar Fi att deras politiska strategier kommer att bryta ned de maktstrukturer som genomsyras i samhället. Maktstrukturer bidrar till allt från köns- och klassklyftor, till rasism och diskriminering, hävdar Fi i Malmö stad. Fi:s mål inom deras politiska partiprogram handlar om ett öppet och tryggt samhälle. Ett öppet och tryggt samhälle är uppbyggd på förståelse och solidaritet för människor i staden de lever i. Fi:s politiska partiprogram skapar en politik som leder till jämställdhet och jämlikhet bland medborgarna. Fi har som framtida mål att politiken, från kommun till riksdagsnivå, ska genomsyras av ett feministiskt perspektiv (Fimalmo 2016: 5).

Fi i Malmö stad ser på sina partipolitiska strategier som ett levande dokument. Med andra ord menar Fi att de diskuterar och förändrar sin politik för att ta in nya tankar och förslag. Inför år 2016 har Fi föreslagit 16 politiska strategier, Fi anser att deras politiska strategier bidrar till ett välutvecklat samhälle i Malmö stad. Fi:s framtida mål är att deras 16 politiska strategier ska spegla demokratiska samtal mellan politiker och samhällsinvånare i Malmö stad. Med hjälp av deras 16 politiska strategier avstannar den politiska utvecklingen aldrig och ett feministiskt initiativ kommer alltid att finnas i samhället (Fimalmo 2016: 5f).

7.1. Invånare demokrati

Vad som Fi menar med invånare demokrati, är ett tryggt och öppet samhälle. Ett tryggt och öppet samhälle bygger på gemenskap och delaktighet. Nästan alla svenska politiska partier betraktar sig demokratiska partier, dock är deras syn på demokrati annorlunda än Fi. Fi hävdar

att de har bättre politiska strategier som vägleder invånarna till rätt demokrati. Med detta menar Fi att Malmö stad ska ge alla invånare, oavsett förutsättningar och erfarenheter, möjligheten att engagera sig i uppbyggnaden av sitt demokratiska samhälle. Det är invånarna som tillsammans ska kunna utveckla och förbättra demokratin i Malmö stad. Fi hävdar att det är Malmö stads ansvar att erbjuda invånarna de demokratiska verktygen för att invånarna ska lyckas med ett lyckad demokratiskt samhälle. Som ett exempel på de demokratiska verktygen föreslår Fi ett levande medborgarkontor. Ett levande medborgarkontor erbjuder alla invånare information och insikter om partipolitiker och stadens politiska organisationer. Ett levande medborgarkontor fungerar som mötesplatser där invånarna får möjligheten att träffas, påverka och bidra till förändringar i sin omgivning på ett oberoende sätt. På så sätt ser Fi till att en ökad information och allmänhetens kunskaper inom demokratin förstärkas. Fi:s mål på sakfrågor som gäller invånare demokrati är att bevisa för invånarna att deras politiska strategier är viktiga och utgår från en demokratisk politik, där invånarna har möjligheten att delta i demokratin på ett oberoende sätt. Fi anser därför att de har kunnat framföra bättre och rättvisare invånare demokrati än de etablerade partierna (Fimalmo 2016: 8f).

Utifrån Fi:s invånare demokrati kan det förstås att Fi utmanar de etablerade partiernas invånare politik, Fi hävdar att deras demokrati är öppet för alla och ger invånarna, oavsett förutsättningar, kön, hudfärg, bakgrund etc. möjligheten att engagera sig i uppbyggnaden av sitt demokratiska samhälle. Fi:s invånare demokrati var en strategi i debatten i Malmös kommunfullmäktige som Fi använde sig när de bemötte kritiken från de etablerade partierna. Andra partier som Vänsterpartier hävdade att de driver samma invånare politik som Fi, Fi bemötte dessa partier med en konvergerande strategi. Fi med sin invånare politik visade på debatten för väljarna att deras politik är monopolistisk och skiljer från de etablerade partiernas invånare politik. Fi:s strategi i invånare politik utgår från mänskliga rättigheter. Detta har kunnat visa starka betydelse och ändrade de etablerade partiernas position på politiska debatter.

7.2. HBTQ

När det gäller HBTQ (antirasism, funktions- och könsmaktperspektiv) vill Fi att Malmös politik drivs av en feministisk politik, som hindrar ett maktperspektiv. Fi:s politiska strategier mot maktperspektivet utgår från allas lika möjligheter, och syftar till en rättvis maktfördelning av maktpositionen. Enligt Fi är det enda partiet som har en politik som är oberoende på

maktperspektivet. Fi vill att makten ska delas rättvist mellan könen. Enligt Fi handlar maktfördelning inte bara om att alla ska anses lika eller att alla ska ha allt på samma sätt. En jämlik maktfördelning handlar istället om att politiken erbjuder alla rätt till att vara människa och ha rätt till sitt eget subjekt. En person som inte har lika möjligheter och resurser ska kunna få särskilda stöd av kommunen, stödet kommer att leda denne till lika mycket makt som alla andra. Därför vill Fi få ett större politisk position i Malmö stad. Då kan deras politiska strategier arbeta emot maktperspektivet och garantera att alla invånare uppnår sina mänskliga rättigheter. Detta kommer att ske oberoende av faktorer som könstillhörighet, funktion, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, sexualitet eller ålder (Fimalmo 2016: 5).

Utifrån detta resonemang kan det förstås att Fi använder sig av en avvisningstrategi, Fi möter avvisningen genom att ge en signal till de etablerade partierna att sakfrågan har någon betydelse och har fått mycket uppmärksamhet hos väljarna. Detta var något som Fi:s politiker också nämnde i intervjun. Fi:s politiker hävdade att vita män ofta använder sig av ett patriarkaliskt maktperspektiv, de vill vara i centrum och därför trivs de inte med Fi. Fi:s strategier för att bemöta och också vinna över dessa vita män är att vända sig till ungdomar. Enligt Fi:s politiker har de fått mycket uppmärksamhet från ungdomar. Med hjälp av ungdomarnas stöd kan Fi visa de etablerade partierna missnöjet som finns bland ungdomarna.

7.3. Kroppslig integritet och sexualitet

I nästa punkt, kroppslig integritet och sexualitet, hävdar Fi att Malmöborna ska ha rätt till sin egen kropp. Fi anser att det är individen som beslutar hur denne vill göra med sin sexuella läggning, det ska inte ske mot någon annans vilja, lön eller betalning. Det är en grundläggande mänsklig rättighet att kunna äga sin egen kropp. I motsatsen av denna rätt riskerar Malmö stad att leda till kroppsligt våld. I detta stycke av Fi:s politiska partiprogram beskyddas mycket kroppslig integritet och sexualitet eftersom Fi:s politiska strategi i detta stycke står för nolltolerans mot kroppsligt våld. Fi har som huvudmål att kontrollera våld i nära relation. Mäns våld mot kvinnor och våld i nära relationer ska förbättras systematiskt och långsiktigt, hävdar Fi. Fi vill, genom sina politiska strategier, leda Malmö stad till att satsa en del av Malmös budget för kroppslig integritet och sexualitet. På så sätt kan Malmö stad förebygga och motverka mäns våld mot kvinnor och våld i nära relationer, dessutom skydda alla personer som riskerar för utsättningen av våld. Fi hävdar att de är enda partiet som har full

kontroll på sakfrågor som gäller kroppslig integritet och sexualitet, och därför kan de övriga partierna inte konkurrera med Fi i dessa sakfrågor. Utifrån detta resonemang kan Fi visa att deras politik är viktig och de etablerade partierna kan inte avvisa deras politik i sakfrågor om kroppslig integritet och sexualitet (Fimalmo 2016: 11fff).

I intervjun nämnde Fi:s politiker att de etablerade partierna inte hade särskild lösning för transsexuella personer i Malmös kalla badhus. Fi var enda partiet som hade en betydande lösning i denna sakfråga. Fi löste problemet för transsexuella utifrån ett intersektionellt feministiskt perspektiv. Utan Fi:s intersektionella feministiska perspektiv kunde de etablerade partierna inte lösa problemet som transsexuella befann sig i Malmös kalla badhus. Enligt Fi:s politiker har andra partier inte lika intersektionellt feministiskt perspektiv som Fi har. Med hjälp av sin intersektionella feministiska strategier övertygar Fi väljarna att de är det enda partiet som kan förverkliga väljarnas önskemål eftersom ingen av de etablerade partierna driver en liknande strategi. Konsekvensen för de etablerade partierna blir att Fi utan motstånd blir ägare av sakfrågan, vilket kan leda till att väljarna ser Fi som enda partiet med dess åsikter på denna sakfråga, hävdade Fi:s politiker i intervjun.

7.4. Antirasism

Med antirasism menar Fi att de har en politik där det inte accepteras diskriminering av människor i samhället på grund av deras ekonomiska förhållanden, utbildningsnivå, ålder, ursprung, hudfärg, om en är en hetero-, homo-, bisexuell eller transperson. Malmö stad ska vara en jämlik, jämställd och antirasistisk stad. Dessa ovanstående faktorer ska inte spela någon roll för medborgarna att förverkliga sina drömmar. Med denna utgångspunkt menar Fi att deras politiska strategier kommer att avvisa rasismen. Fi:s strategi mot rasismen är att de inte tillåter rasismen att tilldela människor i underklass bara på grund av människornas ekonomiska förhållanden, utbildningsnivå, ålder, ursprung, hudfärg och så vidare. Fi anser att myndigheternas ansvar är en avgörande lösning mot rasismen. Fi anser att det är myndigheternas ansvar att minimera de antisociala klyftorna som stödjer rasismen. Myndigheterna bör avregistrera rasistiska organisationer som inte respekterar alla typer av folkgrupper (Fimalmo 2016: 17f). Fi:s antirasistiska politik är något som avvisas från partier som betraktas främlingsfientliga eller rasistiska. I sådana fall blir utmaningen för Fi att bemöta kritiken och avvisningen från dessa motståndare. Fi kan med hjälp av sin antirasistiska politik

ge en signal till väljarna att de driver anti-diskrimineringspolitik. Med argumentet att Fi:s politiska strategier utgår från allas lika värde oavsett kön, hudfärg etc.

I debatten uttalade Rydje att Fi anser att utvisningen av EU-medborgarna inte skedde på ett mänskligt sätt eftersom Malmö stad särbehandlade EU-medborgarna från alla andra. På grund av detta påstod Rydje att Malmö stad missbrukade mänskliga rättigheter. Enligt Fi:s anti-rasistiska politiska strategier skedde utvisningen av EU-medborgarna på ett diskriminerande sätt, dessa människor särbehandlas på grund av ekonomiska förhållanden, utbildningsnivå, ålder, ursprung, hudfärg, nationalitet och etc.

8. Slutsats

En vanlig strategi som de etablerade partierna använder sig mot Fi är avvísningstrategin. Det vill säga, de etablerade partierna, för det ofta, avvisar Fi:s politiska sakfrågor i politiska debatter på grund av att de anser att Fi:s politik är orimlig och politisk okorrekt. Fi:s strategi för att bemöta kritiken från de etablerade partierna är att hänvisa de etablerade partierna till statistiken, med hjälp av statistik på ojämlikhet bevisar Fi för sina motståndare att Fi driver rätt politik och deras feministiska initiativ behövs för att förbättra jämlikheten.

Fi:s politiker anser att deras politiska strategier har tvingat de etablerade partierna att omvärdera sina politiska sakfrågor på ett mer feministiskt och jämlikt sätt. Med detta menar Fi att till exempel pratade flera partier inte om mänskliga rättigheter och jämställdhetsfrågor innan Fi kom in i den politiska sfären. Fi:s politiska strategier äger det feministiska perspektivet inom politiken, hävdade Fi:s politiker i intervjun.

Dessutom går det att utifrån PSO-teorins konvergerande strategi bevisa att vissa av de etablerade partierna (som Vänsterpartiet) försöker driva samma politisk sakfråga som Fi bedriver. Det vill säga, Vänsterpartiet påstår att Fi:s politik på feministiska sakfrågor är viktiga men de har mer politiska kunskap på dessa sakfrågor. Fi:s strategi, för att bemöta Vänsterpartiet, är i detta fall att hänvisa dem till verkligheten. Fi:s politiker hävdar att i verkligheten pratar de etablerade partierna om jämställdhet och allas lika rätt, men på praktiken görs inget speciellt åt saken. Fi:s feministiska strategier baseras på ett intersektionellt feministiskt perspektiv och utgår från allas lika värde, därför är Fi det enda partiet som äger de feministiska sakfrågorna.

Frågeställningen i denna uppsats handlade om Fi:s politiska strategier när de möter kritiken från de etablerade partierna i Malmös kommunfullmäktige. Denna fråga besvarades genom forskningsmetoden, det vill säga intervjun av huvudkaraktärer inom Fi, politiska debatter, och även från Fi:s partiprogram i Malmös kommunfullmäktige. I intervjun och debatten upplevdes att Fi:s strategier utgick från en intersektionell feministisk politik när de bemötte kritiken från de etablerade partierna. Fi bemötte avvisningen från de etablerade partierna genom att hänvisa dem till mänskliga rättigheter. På så sätt visade Fi de etablerade partierna och väljarna att de driver viktiga sakfrågor eftersom mänskliga rättigheter inte går att förnekas eller avvisas.

9. Referenser

- Brinkmann, Svend. Kvale, Steinar 2014. (red) Torhell, Sven-Erik. *Den kvalitativa forskningsintervjun*. uppl 3. Lund, Studentlitteratur.
- Eduards, Maud 2016. *Feminism som partipolitik: Feministiskt initiativ i Simrishamn 2010–2014*. Stockholm, Leopard.
- Erlingsson, Gissur. Håkansson, A. Johansson, K. & Mattson, I. 2005. *Politiska partier*. Lund, Studentlitteratur.
- Esaiasson, Peter 2012. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Uppl 4. Stockholm, Norstedts juridik.
- Feministiskt Initiativ 2016. *Nyckelpersoner vara partiledare*.
<http://feministisktinitiativ.se/nyckelpersoner/vara-partiledare/> (Hämtad 2016/12/19).
- Fimalmo2016.F-Malmo.
<http://fimalmo.se/om-f-malmo/>. (Hämtad 2016/12/19).
- Fimalmo (2) 2016. *Kommunpolitiska dokument*.
<http://fimalmo.se/wp-content/uploads/2015/06/F-Malm%C3%B6-kommunpolitiskadokument-2015.pdf> (Hämtad 2016/12/19).
- Gemzöe, Lena 2015. *Feminism*. Uppl 2. Bilda, Stockholm.
- Hannam, June 2013. *Feminism* (red) Torhell, Sven Erik. Lund, Studentlitteratur.
- Hedvall, Barbro 2011. *Vår rättmätiga plats, om kvinnornas kamp för rösträtt*. Stockholm, Bonnier.
- Kiiskinen, Jenny. Saveljeff, Sigrid 2010. *Att dansa i otakt med väljarna*.
(<http://dspace.mah.se/bitstream/handle/2043/10135/Dansa%20i%20otakt%20webb.pdf;jsessionid=FBBBEA1EB970E7B77912A9E9A5397DC2?sequence=1>)(Avläst 2012/12/25).
- Kvale, Steinar. Brinkmann, Svend 2014. *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 3 uppl. Lund, Studentlitteratur.
- Meguid, Bonnie M 2008. *Competition between unequals: The role of mainstream party strategy in rising party success in Western Europe*. Cambridge, Cambridge University Press.

Schmidt, Frans och Melander, Fredrik 2016. *Feministiskt Initiativ*.

<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/feministiskt-initiativ>(hämtad 2016-12-19).

Video Malmö 2017. *Bctid*.

<http://video.malmo.se/?bctid=4897207775001>

Wottle, Martin. Blomberg, Eva 2011. *Feminism och jämställdhet i en nyliberal kontext*.

1990–2010 <http://ojs.ub.gu.se/ojs/index.php/tgv/article/view/1003> (Avläst 2016/12/22).

9.1. Bilaga

Intervjuguide:

Intervju 2017. *Fi:s politiker i Malmös kommunfullmäktige (02/02/2017)*.

Intervjufrågor:

Fråga 1:

Vad är Fi:s strategier när etablerade partier försöker att påstå att de driver samma politiska sakfrågor för att inte förlora väljarstödet till Fi?

Fråga 2:

Hur bemöter Fi de etablerade partierna som betraktar Fi:s politiskt partiprogram som oviktiga?

Fråga 3:

Finns det andra partier i Malmös kommunfullmäktige som betraktar sig som feminister?

Fråga 4:

Vad är Fi:s strategi när de etablerade partierna erkänner Fi som ägare av feministiska sakfrågor?

Fråga 5:

Vilka andra motstånd möter Fi som lett till att osynliggöra Fi:s politiska strategier?